

FUNDACIÓ
PER —
AMOR A
— L'ART

PRESENTACIÓ

La raó

La Fundació Per Amor a l'Art sorgeix fa dos anys com a continuació d'una sèrie d'iniciatives que comencem deu anys abans, totes encaminades a ajudar els altres. Les activitats han anat augmentant i diversificant-se i, finalment, crear la fundació va ser l'opció més raonable, perquè així podem millorar la gestió i l'abast de tots els projectes.

La missió

Actuar per a millorar el nostre entorn, amb recursos humans i materials destinats a:

1. Atendre les persones més necessitades, especialment xiquets en situació de vulnerabilitat.
2. Investigar i divulgar sobre la malaltia de Wilson i altres malalties rares o que afecten especialment la infància.
3. Contribuir a l'increment de la sensibilitat artística en la societat.

Connectant persones, coordinant esforços i col·laborant amb els altres.

Àrea Social

L'àrea social té com a finalitat promoure el benestar entre les persones més necessitades, especialment xiquets, atenent les necessitats bàsiques que tenen:

1. Col·laborant amb altres entitats sense ànim de lucre.
2. Creant espais d'acolliment, especialment per a xiquets.

Àrea d'Investigació

Actualment duem a terme activitats per a:

1. Impulsar la investigació en la malaltia de Wilson, per comprendre-la més bé i desenvolupar tractaments nous.
2. Impulsar la divulgació de la malaltia de Wilson, per poder fer un diagnòstic precoç que evite seqüeles irreversibles.

Àrea d'Art

Té com a finalitat:

1. Desenvolupar la col·lecció d'art contemporani Per Amor a l'Art.
2. Crear un centre d'art per a posar la col·lecció a la disposició del públic i promoure el desenvolupament de la sensibilitat artística en la societat.
3. Contribuir al mecenatge en les arts plàstiques i visuals mitjançant el suport a la producció d'obra, tant de destacats artistes joves com d'altres de ja consolidats.

PROJECTES DE L'ÀREA SOCIAL

Projectes en col·laboració amb altres entitats

Aprenem, juguem i ens divertim amb els ordinadors. En col·laboració amb el Centre d'Acolliment Sant Joan Baptista. València.

Este estiu ens n'anem de campament. En col·laboració amb el Centre d'Acolliment Sant Joan Baptista. València.

Berenars. En col·laboració amb l'Associació El Bastidor. Oliva.

Per als qui ho necessiten tot. En col·laboració amb el Centre d'Acolliment Sant Francesc d'Assís. Palma de Gandia.

Escola infantil i microcrèdits. En col·laboració amb l'associació Amigos de Tara. Calcuta (l'Índia).

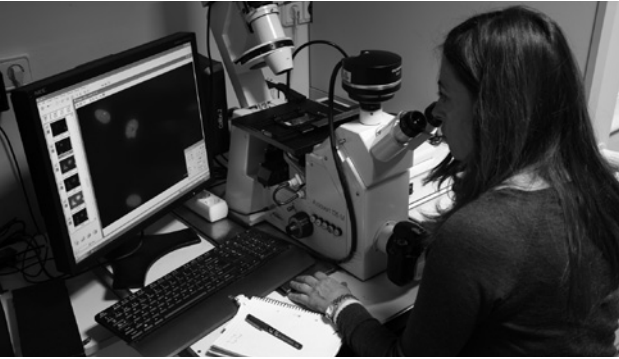
Programa de salut per als xiquets i xiquetes de l'escola catòlica de Meki. En col·laboració amb l'associació Nuevos Caminos. Etiòpia.

Projecte propi "Centre de dia Fundació Per Amor a l'Art"

Fem realitat a Bombas Gens un centre de dia de suport convivencial per a xiquets de 6 a 16 anys. En principi, està plantejat per a 36 places i tindrà menjador. Hem visitat les escoles i l'institut dels voltants de Bombas Gens (CAES Dr. Olóriz, Santiago Apòstol, IES El Clot) i la major necessitat l'hem detectada en el tram d'edat 11-12 anys a 16, que és quan acaba Primària i es fa l'ESO. Creiem que la nostra tasca d'acompanyament pot ser molt important perquè molts xics i xiques tinguen les mateixes oportunitats que qualsevol altra persona de la seua edat.

PROJECTES DE L'ÀREA D'INVESTIGACIÓ

Investigació

La terapia génica puede restablecer la actividad hepática en la enfermedad de Wilson. En col·laboració amb el Centre d'Investigació Mèdica Aplicada (Navarra)

Variante de ruptura del tráfico de ATP7B en la enfermedad de Wilson y presentación y curso de la enfermedad. En col·laboració amb el Centre de Biologia Molecular Severo Ochoa (Madrid)

Avanzar en el diagnóstico y la prognosis de la enfermedad de Wilson. En col·laboració amb el Centre d'Investigació Príncep Felip (València).

1ª Beca Llançadora Per Amor a l'Art en malalties raras. En col·laboració amb l'Institut Mèdic Valencià.

Conviviendo con la enfermedad de Wilson: la visión de pacientes, familiares y profesionales. En col·laboració amb la Fundació per a la Investigació Sanitària i Biomèdica de la Comunitat Valenciana (FISABIO).

Divulgació

Primera Jornada sobre la malaltia de Wilson. En col·laboració amb el Centre d'Investigació Príncep Felip (19 de Gener 2015).

Pòster informatiu sobre el diagnòstic de la malaltia de Wilson. Per a difondre'l als centres d'atenció primària, en col·laboració amb la Fundació per a la Investigació Sanitària Biomèdica de la Comunitat Valenciana (FISABIO) i l'Associació de Familiars i Malalts de Wilson.

Què és la malaltia de Wilson?

La malaltia de Wilson és una malaltia rara (3/100.000) que es produeix per una mutació genètica que intoxica el pacient per coure. En la fase reversible té símptomes hepàtics i en la irreversible produeix, a més, dany neurològic i trastorns psiquiàtrics. El tractament és farmacològic o trasplantament de fetge.

Centre de Coordinació de l'Equip Wilson

Des de la Fundació hem creat i coordinem l'**Equip Wilson**, format per metges i investigadors de primer nivell i experts en la malaltia de Wilson. Organitzem reunions periòdiques perquè estiguen relacionats i sorgisquen sinergies que ajuden a conèixer la malaltia més i més bé. En Bombas Gens hi haurà el Centre de Coordinació de l'Equip Wilson, un espai físic en el qual l'Equip es podrà reunir i podrà emmagatzemar i consultar informació rellevant sobre la malaltia.

1

La col·lecció Per Amor a l'Art d'art contemporani

Per Amor a l'Art és una col·lecció de fotografia i art contemporani composta de conjunts amplis i singulars d'obres d'artistes nacionals i internacionals. Actualment, la col·lecció consta de més de 1300 obres de més de 130 autors.

Forma part de la col·lecció un importantíssim conjunt d'obra de fotògrafs japonesos com ara Shomei Tomatsu, Daido Moriyama, Eikoh Hosoe, Akira Sato o Nobuyoshi Araki; noms fonamentals per a entendre l'evolució de la fotografia des dels anys setanta del segle XX. De la mateixa manera, la col·lecció conté obres d'autors clàssics de la fotografia americana i europea com ara Walker Evans, Garry Winogrand o Albert Renger-Patzsch. Pel que fa a la pintura, l'obra d'Esteban Vicente ocupa un lloc destacat en la col·lecció. Finalment, la producció contemporània està representada per artistes com ara David Reed, João Maria Gusmão i Pedro Paiva, Bleda y Rosa, Xavier Ribas, Luigi Ghirri, Heimo Zobernig, Silvia Bächli, Juan Uslé o Cristina Iglesias.

La col·lecció es va posar en marxa fa sis anys amb l'assessorament de Vicent Todolí, patró de la Fundació i director de l'àrea d'Art.

2

3

Els projectes de mecenatge

La Fundació ha començat la seua tasca de mecenatge i col·labora en la producció d'obres destinades a la col·lecció. S'ha produït un projecte de Manolo Laguillo i es porten a terme projectes amb Bleda y Rosa (Premio Nacional de Fotografía 2008) i Hamish Fulton, (en col·laboració amb la Col·lecció INELCOM amb base a Madrid).

Manolo Laguillo, *Fotografies de la Fábrica Bombas Gens*, 2015

Tenint en compte la mirada privilegiada de l'artista sobre espais urbans en transformació, dels quals cal destacar els seus treballs fotogràfics a Barcelona i Madrid en les dècades dels huitanta i noranta, la Fundació va encarregar al fotògraf un treball sobre la fàbrica Bombas Gens durant el procés de rehabilitació. El resultat és una sèrie de 30 fotografies que tradueixen tant el pes històric de la fàbrica com el procés de transformació present per a un ús diferent: imatges en blanc i negre, tècnicament perfectes –per l'enorme gradació tonal (una de les seues característiques més personals), un detall nítid en excés i una geometria precisa–, fan de la sèrie un document magnífic de Bombas Gens com a fita urbana de primera magnitud, donant compte de la ubicació i el diàleg amb l'entorn, com a monument històric de gran valor patrimonial i com a lloc de treball i experiència.

Bleda y Rosa, *Campos de Batalla: Ultramar* (2007-2016)

Des de la Fundació es finança la producció del darrer bloc de la sèrie *Campos de Batalla* dels artistes Bleda y Rosa, Premio Nacional de Fotografía 2008. Dividit en tres grans blocs: Espanya, Europa i Ultramar, *Campos de Batalla* tracta d'abordar, a través del paisatge, la relació complexa que els diferents països europeus van mantindre al llarg de la història, des del procés de formació com a nacions fins a la conquesta i posterior independència dels territoris atlàntics.

Hamish Fulton, *Treball en procés*

Projecte finançat en col·laboració amb la col·lecció INELCOM, Pozuelo, Madrid. L'artista Hamish Fulton ha fet una de les seues passejades, a partir de les quals desenvolupa el seu treball poètic i fotogràfic, en diverses zones de la Mediterrània, de Tortosa a València i Xàtiva i d'allí al cim del Benicadell travessant la serra Grossa per a arribar fins a Alacant. Passejada que reprén llocs ja coneguts en altres passejades fetes anteriorment, com el delta de l'Ebre, on va anar l'any 2004, o Alacant, en 1989. Fulton ha recorregut la península Ibèrica –a la qual va vindre per primera vegada en 1966– de costa a costa unes quantes vegades: la primera en 1989, de l'oceà Atlàntic a la mar Mediterrània, de Ribadesella a Màlaga en 1990 o de Foz do Porto, desembocadura del Duero, al delta de l'Ebre en el 2001, per esmentar-ne unes quantes.

Què era Bombas Gens?

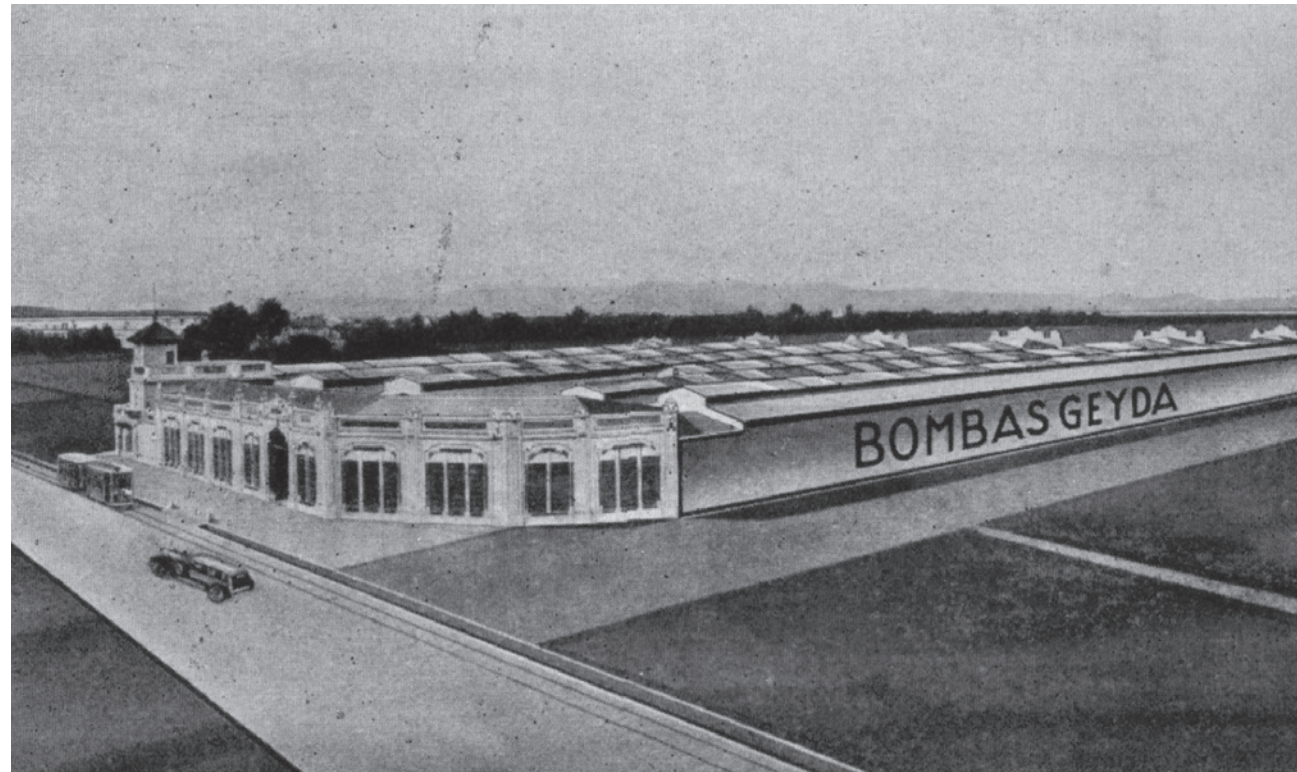
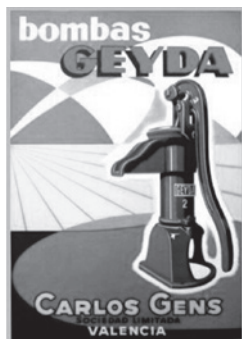
València, 1930. Carlos Gens Minguet regenta el vell taller familiar que, amb el temps, es converteix en una factoria dedicada a la fabricació de maquinària menuda, vàlvules industrials i bombes hidràuliques. La marca GEYDA que crea amb el seu soci, Rafael Dalli, va adquirint notorietat i l'empresa requereix una nova seu per a les noves necessitats que té.

Per a construir-la, Gens busca un arquitecte d'altura: Cayetano Borso di Carminati. Li encarrega una fàbrica amb un disseny diferent i innovador, que s'installa a l'actual avinguda de Burjassot, als afores de la ciutat.

En el projecte, a més de tindre en consideració el procés de producció de fosa i exhibir un gran gust estètic, té molt en compte els treballadors, per als quals planifica vestuaris amb dutxes o un menjador.

Les instal·lacions es van anar ampliant i innovant progressivament per a incorporar la maquinària nova, que va acabar suplantant el procés manual d'elaboració dels articles pràcticament en la totalitat. Una esplendor que es va anar convertint en declivi fins a 1991, any del tancament definitiu. Tancament amb el qual s'inicià un lent però imparable deteriorament del complex industrial, fruit de l'abandó i la falta de manteniment, que culminà amb l'incendi d'una part del conjunt en el 2014.

Tanmateix, el destí tenia preparada una segona oportunitat. Pocs mesos després del sinistre, els impulsors de la Fundació Per Amor a l'Art van adquirir l'edifici, per a rehabilitar-lo i dotar-lo d'una nova vida, i posar-lo a disposició de la Fundació.

¿Què serà Bombas Gens?

Un espai multidisciplinari

Encara que hem decidit mantindre el nom en homenatge a la memòria del lloc, el nou ús no tindrà res a veure amb el que tenia. I és que es preveu que, a la primavera del 2017, l'antiga fàbrica Bombas Gens es reencarne en un espai on la Fundació durà a terme la seua triple activitat: artística, social i investigadora. Així doncs, **BombasGens Centre d'Art** ressorgirà com un espai artístic on exhibir la col·lecció Per Amor a l'Art. Un catàleg important superior a les 1.300 peces de més de 130 artistes, que es mostraran de forma extensa i manera singular. Així mateix, hi haurà també convenis d'intercanvi i exposicions temporals procedents tant d'institucions com d'iniciatives privades.

Una col·lecció que s'ha encarregat d'assessorar l'exdirector de la Tate Modern, Vicent Todolí i director actual de la nostra Àrea d'Art. L'equip artístic el completa la directora de BombasGens Centre d'Art, Nuria Enguita, exconservadora de l'IVAM i exdirectora de la Fundació Antoni Tàpies.

Però l'antiga fàbrica Bombas Gens serà molt més que un centre d'art. Al conjunt arquitectònic original s'afegirà un edifici nou que albergarà l'activitat social de la Fundació: el **Centre de dia Fundació Per Amor a l'Art** per a xiquets i adolescents en risc d'exclusió social, i, a més, hi haurà el **Centre de Coordinació de l'Equip Wilson**, dedicat a la investigació i divulgació de la malaltia de Wilson i altres afeccions rares. A més, el prestigiós xef valencià **Ricard Camarena** traslladarà el seu restaurant d'una estrella Michelin a les nostres instal·lacions, sumant-hi un atractiu gastronòmic important. Camarena comparteix amb nosaltres valors com l'honestetat, la innovació, l'esforç, la creativitat o el respecte per la identitat, i d'ací a molt poc compartirà també un mateix espai on dur a terme la seua activitat.

Un agent de dinamització localment global

Amb el rescat de l'edifici busquem també revitalitzar el barri en què s'ubica. Encara que siga de naturalesa privada, el nostre projecte té una vocació pública ben clara. Sempre hem pensat que no tenia sentit generar una col·lecció d'art si no era per a compartir-la. I és justament a través de l'art com pretenem dinamitzar Marxaenes, un barri digne d'atenció.

Així doncs, posant l'art al servei de les persones, acostant-los-el mitjançant exposicions i tallers i convertint-lo en un bé social, pensem que podem contribuir de manera important a reactivar el barri, però també aportar un valor interessant per a la ciutat.

I és que el nostre centre d'art contemporani serà un dels referents de València, en sintonia amb els millors referents museístics d'Espanya, i es convertirà en un important reclam internacional.

Una joia única del patrimoni industrial

A més del valor del contingut, l'antiga fàbrica de Bombas Gens com a continent té també un valor patrimonial indubtable, ja que som davant d'un dels pocs exemples d'arquitectura industrial de la dècada de 1930 que continua en peu, i l'únic vestigi d'un antic barri en què han desaparegut la major part de les vivendes originals.

El conjunt original, amb una superfície construïda total de 4.000 m² sobre una parcel·la de 6.200 m², està configurat per un grup de naus industrials i construccions de baixa altura, la frontera principal és una façana elegant amb empremtes art déco. De fet, Bombas Gens és, junt amb el Teatre Rialto, un dels exemples més rellevants de l'arquitectura déco a València. La importància que es va concedir a la composició i ornamentació exterior no és gens freqüent en les tipologies d'arquitectura industrial i, per això, suma singularitat a l'immoble.

Si el patrimoni industrial és en general el gran desconegut del patrimoni cultural, esta construcció en concret patia el més trist dels oblits. Una situació absolutament injusta que nosaltres tractem d'esmenar en eixir al rescat d'un edifici tan especial com els elements que contindrà en un futur pròxim.

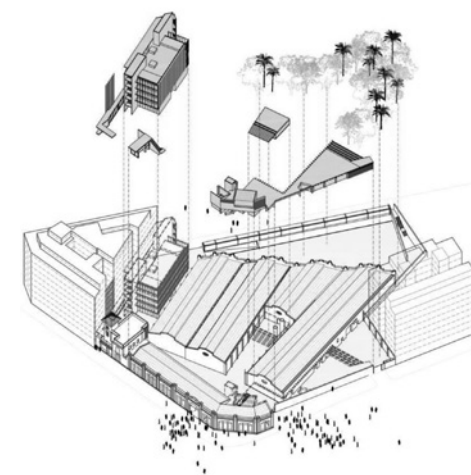
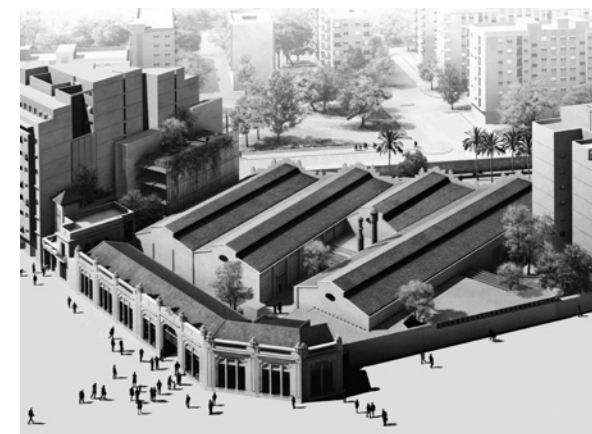
Fa poc, l'Ajuntament de València ha declarat el conjunt *Bé de Rellevància Local*.

Com es porta a terme el procés de transformació?

La singularitat descrita és, precisament, la que ens ha portat a salvaguardar el disseny original. Es manté la façana art déco i els elements que recorden el passat industrial, per a preservar la memòria de la ciutat. L'encarregat de reinventar Bombas Gens per al segle XXI és l'arquitecte Eduardo de Miguel. Per tindre entre mans un edifici catalogat com a *Bé de Rellevància Local*, i degut al mal estat de conservació en què es trobaven les instal·lacions, el primer pas va ser dur a terme un projecte de consolidació estructural i de rehabilitació de les cobertes, amb la finalitat de recuperar el conjunt primigeni, amb una cura especial a la zona protegida. Darrere de la façana, les quatre naus principals estaran dedicades al centre d'art, adaptades a les mesures de seguretat i control d'humitat i temperatura pertinents. A més, s'alçarà un edifici amb una estructura integrada en el conjunt on hi haurà el centre de dia i el Centre de Coordinació de l'Equip Wilson. I tot comunicat per passadissos i patis enjardinats on s'instal·larà un quiosc amb refrescos i aperitius. I s'hi suma el repte d'intentar crear un espai amb consum energètic zero. Cosa que serà possible gràcies a un sistema innovador d'arreglada de l'aire, el qual, a través del subsòl, ajuda a refrigerar tota la planta de l'edifici i redueix el consum d'energia. No és l'única cara verda del projecte: també s'arreglarà tota l'aigua per als diferents usos i es potenciarà el sistema de lluminàries per a la major eficiència del centre, entre altres. Tot açò fa que ens trobem davant d'un procés de recuperació de patrimoni industrial únic fins ara a València.

QUI SOM?

President:

José Luis Soler Vila

Vicepresidenta:

Susana Lloret Segura

Vocals:

María Luisa Soler Vila

Alicia Soler Vila

José Manuel Soler de Andrés

Mateo Blay Bertó

José Castellá Tormo

Jorge E. Úbeda Company

Vicente Todolí Cervera

Secretari:

Joaquín Ignacio García Cervera

1

Garry Winogrand

World's Fair, New York City, New York, 1964

Del portfolio *Double Elephant* 15 Photographs

Fotografía a las sales de plata

© The Estate of Garry Winogrand, cortesía Fraenkel

Gallery, San Francisco

2

Shomei Tomatsu

Prostitute, Nagoya, 1958 / 2003,

Fotografía a las sales de plata

35.3x25.1cm

© Shomei Tomatsu – INTERFACE

Cortesía Taka Ishii Gallery Photography / Film

3

Bleda y Rosa

San Luis de Bocachica, marzo de 1741

Serie Campos de Batalla. *Ultramar*

Fotografía color

85x150 cm

www.fpaa.es

@fperamoralart

Fundació Per Amor a l'Art
